

Кадърът е от новата версия на приказката за Снежанка – „Огледалце, огледалце“. В главната роля е дъщерята на Фил Колинс – Лили, а в ролята на злата кралица е самата Джулия Робъртс!

Принцесата, КОЯТО ЖИВЕЕ В МЕН

снимка: Тандем филм

„Признавам, че за всичко съм виновна. По своя воля свърнах през гората. Целта ми беше ясна – да го срещна. Отдавна чувах слухове за него. Бил непрокопсаник, бохем и грешник. И покорявал даже с поглед бегъл. Признавам своята вина – жена съм. А пък ТАКЪВ би предизвикал всяка. От малка съм си луда по опасностите. Дори нарочно сложих нова шапка. Естествено се срещнахме – ей, Богу, сърцето ми се люшна земетръсно, а по това, как се разплиска погледът му, разбрах – Той също дълго ме е търсил. Нататък всички знаете – избягахме. И в съответствие с добрата приказка, признавам, че живеехме у баба ми. Скандалът в обществото бе убийствен! Признавам всичко. Само не изисквайте да го описвам с всеизвестни думи. Но – в опровержение на приказката – признавам, че Ловецът бе мъжът ми.“

Мargarита Петкова, „Писмени показания на Червената шапчица“

Имало ЕДНО ВРЕМЕ

Къде свършва вълшебната измислица и къде започва реалната история в любимите ни приказки? Какви истини се крият в магическите им дълбини и не са ли това първите житейски уроци, които получаваме? Приказките – любимо четиво само за деца или и за възрастни, които се идентифицират с приказни герои, и припознават своите собствени житейски преживявания в тях. Кой е Разказвачът на приказки – човекът, който обича да измисля вълшебства или да ги открива навън, на улицата, при реката, на двора или в тъмната гора? Кой се крие зад образите на смелите принцове, красивите девойки, вълшебниците и злите вещици, великаните и троловете? Приказките се предават от уста на уста, от страница на страница, от поколение на поколение. Но корените им са едни и същи, независимо откъде идват, от скандинавския студ или екзотичната Индия, защото приказните истории са почерпани от неповторимите

житейски ситуации. Титаничната борба между доброто и злото, желанието ни за по-добър и охотен живот, опасностите, които крие светът по пътя на израстването, или вечната тема за любовта. Надеждата, че не сме сами и някой ще ни помогне, било с магия или сабя, че трябва да бъдем по-мъдри и търпеливи. Интересно е, че има и универсалност в темите, независимо от кой край на света идват. „Едни и същи теми, но с вариации: един изследовател преброява 770 версии на „Двамата братя“, а друг 345 на „Пепеляшка“! Има и любопитни прилики: в китайската версия, също както в английската, Пепеляшка изгубва пантофката си.“ (Клоди Бери, „Вълшебните приказки“) Според някои изследователи това се обяснява с произхода им от едни и същи митове и легенди, според други приказките изваждат на показ процеси на несъзнаваното, общи за всички хора: нагон, защитни механизми, страхове и т.н.

Диана Петрова обича да навлиза надълбоко в междуредието на приказките. Тя се занимава с приказкотерапия и подарява приказки.* С нейна помощ съставихме няколко забавни профила на съвременните принцеси, които може да срещнем на улицата, да видим на модния подиум или просто в нас самите. Коя е принцесата, която живее в теб, избери сама.

ПЕПЕЛЯШКА е едно обикновено момиче, което преминава през драмата на собствената си личност (семейните проблеми), за да открие колко необикновена е всъщност. Малкото бедно, красиво момиче успява да прекрачи по чудо в света на богатите, но никога не забравя откъде е дошла и в приказката успява да се самосъхрани. Обувката символизира нейната изключителност и индивидуалност, които привличат принца.

СНЕЖАНКА е ослепително красива, наивна и излъгана. Може да се открие в представата на почти всеки мъж на света. Приказката е също за самотата на човек, изправен пред предизвикателствата на живота. Злото, или мащехата в душата, се бори със снежната белота. Снежанка също така е и бъдещата звезда, която не е била наясно с таланта, който притежава. Тя бива открита и въведена в света на богатството, макар преди това да ѝ се налага да се грижи за седемте джуджета. И не, когато става дума за джуджетата, все още не става дума за секс, както обичат да твърдят някои тълкуватели. А за съвсем друго – за онези наши съдържания, които ни помагат да оцелеем: усърдие, чистота, ред, приятелство, благоразумие. В своята приказка Снежанка успява да се върне към живота именно благодарение на тях. В този архетип определено залита любимата на всички ни Мадона. Тя стига до върха, минавайки през всички изкушения на старицата, но знае пътя обратно към себе си и тази сила я превръща в истинска принцеса от приказките. Принцеса Даяна обаче е пример за Снежанка с неуспешен край. Невинаги се случва така, че мъртвата красавица да може да изплюе ябълката.

ЧЕРВЕНАТА ШАПЧИЦА. Червеният цвят показва, че тя е една истинска модна икона, която знае как да използва целия наличен арсенал от женски хитрости. От палавата шапка, през забележителния външен вид, до всеизвестния факт, че любовта на мъжа минава през стомаха – пълна кошница с всевъзможни вкусоти. Червеният цвят на шапката ѝ символизира също така нейното пътуване към съзряването. Любопитството ѝ, присъщо на всяко младо момиче, я отклонява от верния път. Цветята, които е примамена да набере, са приказната форма на удоволствието, които ни предлагат животът. Тук се явява и вълкът, носител на тъй сладките, но понякога пагубни човешки страсти. Той е свободен, лукав, самоуверен и всяко неопитно момиче лесно би могло да попадне в неговия капан.

Съвременната **СПЯЩА КРАСАВИЦА** би била осъдена от жените феминистки заради пасивното очакване на житейска промяна, която ще настъпи само ако някой принц благоволи да изсече цяла гора от тръни и да се бори със зла магьосница. Според Бруно Бетелхайм (американски психолог) кръвта, която потича при убождането на пръста от вретеното, представлява първият месечен цикъл, а последвалият сън е вглъбяването в себе си в очакване на зрелостта.

ДВАНАДЕСЕТТЕ ТАНЦУВАЩИ ПРИНЦЕСИ. Красиви момичета, разполагащи с достатъчно финанси, за да сменят постоянно обувките си. Да не забравяме, че именно обувките са един от най-ярките сексуални предметни фетиши. От

друга страна, те са явен заместител на нещо, което липсва в живота на тези момичета, най-често любов. Те са истинско олицетворение на девойките, които може да срещнем в нощните клубове, забавлявайки се до зори. Обичат да флиртуват, да живеят на пълни обороти и да се обгръщат с мъжко внимание. Разкрепостени, но и достатъчно мистериозни. Дълбоко в себе си обаче копнеят за смелия принц, който ще ги укроти. Може да припознаем тези принцеси в героините от филма „Сексът и градът“.

РАПУНЦЕЛ е жената, която притежава забележителен талант. Тя не знае нищо за своята прекрасна коса и какъв силен сексуален заряд се крие в нея. Тази коса обаче, макар да я прави изключителна, изисква много грижи и труд, създава доста затруднения и всъщност я издига в кулата на нейната самота. Типичен пример за това е поп звездата Лейди Гага.

ПРИНЦЕСАТА, КОЯТО ЦЕЛУНАЛА ЖАБА. За щастие във варианта на приказката на Братя Грим, никой никога не целува, най-малко пък принцесата – жаба. Въпреки всичките заплахи, които жабокът отправя към нея, за да го целуне, го „запокитва“ в огъня, без да ѝ мигне око. Насила хубост не става! Точно това е моментът, в който магията се разваля и вместо печени жабешки бутчета на терена се появява секси принц. Някои биха казали, че това е съвременният облик на жената, силна, независима, която не прави нищо против волята си. Ние бихме добавили, че в основата на всяка любов е искреността, която не те заставя, повелява, заповядва и контролира. Именно свободната воля да избираш и да казваш истината биха преобразили дори гнусен жабок в принц.

„НЯМА ПРИНЦЕСИ, ИМА ПРИКАЗКИ“, казва Диана Петрова. „Няма да разпознаете приказните героини изцяло в някоя съвременна звезда – това е все едно да изсипете целия буркан със сол в кулинарното си произведение, без да следите грамажа по рецепта. Архетипите може да са опасни, ако ги предозирате. Изберете си рецепта и я следвайте. Ето и моята: Като дете се втурвам да се търся измежду принцесите в приказките – дали съм Снежанка, Спящата красавица, опазил ме Бог, или някоя от дванайсетте. Но нито имам черногарванови коси, нито умея да си мълча и да гледам как щастие то ме подминава като Пепеляшка например. На петнадесет мисля, че приказките са бабини деветини. Та аз съм готина, нося стринг, анималистичен принт... Гледам се в огледалото с часове, свалям килограми досущ като мащехата на Снежанка, кискам се с приятелки като сестрите на Пепеляшка и се доверявам на всеки вълк в гората, стига да ме остави да си бера цветенцата. Но не съм никоя от тях и явно не съм никаква принцеса. Към тридесет се връщам отново към приказките – не от любов към детството, по-скоро като хващане за спасителен пояс. Тогава майката на Червената шапчица е душата, гората – територията на духовните изпитания, ловецът – символ на божественото начало, а бабата – гузната съвест. Мисля, че съм открила Америка, но и това не е... Днес ми е мъчно за пътищата, водещи до шоколадовата къщичка на Хензел, и си казвам, че така и не се разпознах в нито една от принцесите. И изведнъж ми щраква. Много е просто – аз, като всеки човек, не съм герой. Аз съм самата приказка. Принцесите от ревютата също. И вие. Всеки!“

*Приказките на Диана Петрова се четат в детски центрове за работа с деца, организации за психологическа подкрепа или само за забавление. Тя предлага и уникалната услуга „Подари приказка“.

>> повече инфо на: www.podarimiprikazka.com